

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra Ranke Viljer

Citation: Wied, Gustav: "Ranke Viljer. Dele af Circus Mundi. Af den gamle Vinhandlers Optegnelser. 1968", i Wied, Gustav: *Ranke Viljer. Dele af Circus Mundi. Af den gamle Vinhandlers Optegnelser. 1968*, Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 17. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied12val-shoot-idm140179871529664/facsimile.pdf> (tilgået 09. maj 2021)

Anvendt udgave: Ranke Viljer. Dele af Circus Mundi. Af den gamle Vinhandlers Optegnelser. 1968

FRU KONIK. Nu skal Du holde op, Gerhard!

POVL. Lad ham bare blive ved, Frue; det lugter ud her i Stuen.

KONIK. Og saa endte Du dog, som vi allesammen ender, med at faa et Hæfteplaster.

POVL. Na-a-e, Ester er ikke af de værste ...

KONIK. Ak nej, bevares! Ægteskabet er Kærlighedens Slukefter; saa vi maa jo være evig taknemmelige, at vi ikke er blevet belastet med en, der var endnu værre!

FRU KONIK. (omfavner ham). Du er henrivende!

KONIK. Povl, tag hende af mig!

FRU KONIK. Men nu vil vi ikke snakke mere om Jeres „Fruentimmer“. Nu vil vi snakke lidt om Povls Bog ... og saa vil vi gaa hjem og tegne!

KONIK. Hun er saa vigtig, fordi hun tjener mere end jeg ved sine skidt Broderimønstre!

FRU KONIK. Du kunde jo bare tage den Plads som Tegnelærer, Du har Tilbud om fra den Skole.

KONIK. Aldrig! Tror Du, jeg vil ha' en „Plads“!

FRU KONIK. Arbejdet adler Manden, véd Du, lille Gerhard ...

KONIK. Det er noget godt Vravl! Tror Du, at for Eksempel Rosmer *) var bleven saadan et Adelsmenneske, hvis han havde haft noget at bestille?

FRU KONIK. Synes De nu ikke, Povl, at han skulde? Herregud, det er bare et Par Timer om Dagen.

KONIK. At tænke sig, at staa op og gaa i Skole med et flækket Surbrød i hver Lomme! — Jeg tog Kyankalium i første Time!

FRU KONIK. Det var dog saa rart for os at have noget fast, nu Børnene vokser til ... De siger ikke noget, Povl Abel?

POVL. Man skal aldrig binde sig ...

FRU KONIK. Jamen De har dog „bundet“ Dem.

POVL. Det fortryder jeg ogsaa daglig!

FRU KONIK. Vi kan ikke i Længden leve af det Tegneri.

POVL. Der er dog ellers nok at karrikere her til Lands!

FRU KONIK. Jamen det er jo dog saa betryggende at have

*) Se Henrik Ibsen: „Kærlighed uden Strømp ...“ eller hvad jeg vilde sige: „Rosmersholm“.

sin sikre Indtægt at falde tilbage paa; især naar man har Børn.

KONIK. Der er aldeles ikke Tale om, at vi vil „falde tilbage“, Kone! Vi klarer os nok ... Og sæt, at jeg gik hen og tegnede min Skolebestyrer og satte ham i Avisen!

FRU KONIK. Det maatte Du naturligvis ikke!

KONIK. Jamen jeg er vis paa, at jeg gjorde det! --- Men lad os nu snakke om Povls Bog ... det er meget interessantere.

POVL. Ja, hvad mener I saa om den da?

KONIK. Kære Ven, det gør mig ondt at sige det, men denne Gang slipper Du ikke under en delvis Halshugning.

POVL (leende). Vrøv! Min Bog er i „dybeste“ Forstand moralsk. Jeg viser jo Menneskene, hvordan de er.

KONIK. Jamen det sætter de sgu siet ikke Pris paa! --- Spørg mit Hæfteplaster.

FRU KONIK. Nej, jeg maa jo rigtignok sige, Povl Abel, at ...

KONIK. Der hører Du ... alene paa Tonen!

POVL. Jamen, jeg vil nu vise dem det!

KONIK. Det er rigtig! Og om hundrede Aar, kære Povl, naar Du er død og uskadelig, vil Du blive brugt i Skolerne, og Konfirmandinderne vil „komme op i Dig“ paa Kirkegulvet! Der hedder sig bare at holde ud.

POVL. Ja jeg skal ikke mankere!

Døren fra Køkkenet er under de sidste Sætninger stille bleven aabnet, og

FREDRIK HAMANN (er glædet ind. --- Han er en feminin ung Mand i en noget roedtaget Dragt).

KONIK (opdager ham). Du almægtige Rembrandt, hvad er det for et Medium!

FREDRIK. Goddag, Povl ... Jeg er kommen op ad Køkken-trappen ...

POVL. Goddag, kære Frida ... Du er altid velkommen!

KONIK. Er *det* Damen, Du ventede?

POVL. Ja, det er min Svigerinde, Frida! (Trækker *Fredrik* frem paa Gulvet trods hans Modstand.) Du maa dog præsenteres! --- Mine Venner, Gerhard Konik og Frue ...

FREDRIK (kejler). Goddag ...